

Dân tộc ta có truyền thống “tôn sư trọng đạo”. Thời phong kiến, trong bậc thang giá trị, nhà giáo xếp sau vua nhưng trước cha mẹ: “Quân – Sư – Phụ”.

Vì vinh dự và trọng trách ấy, nhiều nhà giáo đã làm rạng rỡ non sông đất nước như Chu Văn An, Nguyễn Bỉnh Khiêm và Nguyễn Tất Thành, các Cha thánh H. Chí Minh kính mến của chúng ta.

Đặc biệt với mẹ, nhà giáo được vinh danh “kẻ sĩ tâm hồn”, nghề dạy học là “nghề cao quý nhất trong các nghề cao quý”. Lớp lớp nhà giáo đã đóng góp xứng đáng cho sự nghiệp “trồng người” và khi Tổ quốc cần họ cũng sẵn sàng xả thân vì nước, vì dân.

Tuy nhiên, do đất nước trải qua chiến tranh, qua nhiều thời kỳ với nhiều khó khăn, thử thách, nhà giáo VN cũng trải qua nhiều bước thăng trầm. Thời bao cấp, cũng như các nghề khác, nhà giáo không thể sống được bằng nghề, phải làm thêm nhiều công việc khác không liên quan gì đến dạy học để kiếm sống.

Xã hội không mến mà với sự hèn hạ, sinh viên thi vào trường sư phạm chỉ là “chú t chửi cùng sào”. Nền kinh tế khủng hoảng kéo theo đói khổ suy vi, nhiều nhà giáo bỏ dạy về nhà nuôi heo gà, vá xe đạp, đạp xích lô... Hình ảnh người thầy có phần bị mai một.

Đất nước đổi mới, kinh tế phát triển, nghề dạy học được trọng thị đúng vị trí. Với sự nâng đỡ của nhà giáo ngày càng khá giả, sinh viên sư phạm được miễn học phí, trường sư phạm thu hút tài năng do có chất lượng giảng dạy giáo viên ngày càng cao. Nhà nước, xã hội lấy ngày 20/11 hàng năm làm Ngày nhà giáo VN để tôn vinh nhà giáo.

Là nhà giáo dù giảng dạy ở cấp học nào thì cũng đã từng là học trò trước khi bước lên bục giảng. Như có công lao của bao thầy họ thầy cô giáo mới có thầy họ nhà giáo hôm nay. “Trọng thầy mới được làm thầy”. Nếu một người sĩ kính trọng có thì phải tự trách mình trước.

Trong c? ch? th? tr??ng, không ít nhà giáo ?ánh m?t nhân cách, lòng t? tr?ng, t? bi?n mình thành “ng??i bán ch?” l?nh lòng, sòng ph?ng có khi ??n m?c tàn nh?n. Có giáo viên coi h?c sinh nh? cái máy ATM ?? tho? s?c rút ti?n; h? bán ?i?m, bán ?? thi, ?áp án, bán danh hi?u thi ?ua, g? tình ??i v?i h?c sinh...

Có ng??i nói ?ó ch? là “con sâu làm r?u n?i canh”. Là ng??i trong ngành, tôi th?y không ph?i ch? là m?t con sâu n?a mà có nhi?u con sâu. Vì th?, m?t s? h?c sinh, cha m? h?c sinh nhìn nhà giáo v?i con m?t khác, truy?n th?ng “tôn s? tr?ng ??o” b? t?n th??ng. Nguyên nhân do ?âu? Rõ ràng ph?i tìm nguyên nhân ch? quan t? phía nhà giáo.

Nh?ng theo tôi, c?ng ph?i k? ??n nguyên nhân khách quan t? phía h?c sinh và cha m? h?c sinh ?ã góp ph?n làm h? h?ng th?y cô giáo. Có ng??i coi d?y h?c c?ng nh? ngh? ?i buôn, c?ng m?c c?, tr? treo, thêm b?t.

Có ng??i ??t giá v?i th?y cô giáo: “Th?y làm sao cho con tôi ??u t?t nghi?p lo?i gi?i, tôi xin g?i th?y 5 vé”. H? dùng ti?n tài, v?t ch?t ?? mua ?i?m, mua b?ng. Có “c?u” ?t có “cung”, nhi?u nhà giáo ?ã “bán linh h?n cho qu?”...

S? quý m?n th?y cô vì th? c?ng khác x?a, ngày 20/11 h?c sinh ch? t?ng quà cho giáo viên ch? nhi?m và giáo viên d?y các môn chính còn giáo viên th? d?c, quân s? không ai nh? t?i.

Quà t?ng không ch? hoa mà r?t th?c d?ng: ?m chén, xoong n?i, b?p ga, m? ph?m, c? áo dài, qu?n lót... Có h?c sinh n? th?y m?i ng??i ??i x? không công b?ng v?i th?y cô, nên ?ã ??n th?m và t?ng quà cho th?y giáo d?y th? d?c.

L?n ??u tiên ???c nh?n quà, th?y giáo r?t xúc ??ng coi ?ó là k? ni?m ?áng nh? nh?t. Tình c?m chân thành nh? em h?c sinh n? không ph?i là ít nh?ng tính th?c d?ng, v? l?i khi t?ng quà cho th?y cô c?ng không ph?i là cá bi?t. Vì th?, có giáo viên ?ã ph?i c?u xin trên báo chí: Ngày 20/11 xin ??ng t?ng quà cho chúng tôi.

Mong mu?n c?a nh?ng ng??i th?y chúng tôi là tr? l?i môi tr??ng trong sáng, vô t? cho nhà tr??ng và th?y cô giáo. ?i?u ?ó ?òi h?i s? ph?n ??u c?a nhà giáo và s? h??ng ?ng c?a h?c sinh, cha m? h?c sinh và xã h?i.

Chúng ta ?ang ch?ng tiêu c?c trong thi c? và b?nh thành tích trong giáo d?c b?ng nhi?u bi?n pháp nh? ch?n ch?nh d?y thêm, h?c thêm, ng?n ch?n “phao” trong các k? thi... nh?ng ?ó ch? m?i là ch?ng cái ng?n.

Xin hãy ch?ng tiêu c?c ngay trong t? t??ng giáo viên, trong t? t??ng h?c sinh, cha m? h?c sinh, tr? l?i tình c?m th?y – trò ?úng ngh?a c?a nó.

Thùy H??ng

Vi?t Báo ( Theo\_Ti en\_Phong

)